

Munți și văi în viața lui Samson

Munți și văi în viața lui Samson

„Și Samson a strigat către Domnul și a zis: «Doamne Dumnezeule, Te rog, adu-Ți aminte de mine și întărește-mă numai de data aceasta, Te rog. Dumnezeule, ca să mă răzbun asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei»". (Judecători 16.28)

Când rostim numele Samson, două gânduri ne izbesc în mod deosebit: cel cu privire la faptele sale minunate săvârșite sub călăuzirea Duhului Sfânt și cel cu privire la căderea lui groaznică.

Câteva gânduri practice pentru noi am dori să reținem în timp ce-l urmărim pe Samson în urcușul și coborâșul său.

Rari sunt oamenii despre care Scriptura spune că nașterea lor a fost anunțată de îngeri trimiși de Dumnezeu, iar între aceștia se numără și Samson. Din înștiințarea îngerului cu privire la nașterea lui Samson reiese că el avea să fie închinat Domnului, că Domnul va lucra prin el eliberarea poporului Israel, pe atunci stăpânit aspru de filistenii.

Când în calea lui Samson i-a ieșit înaintea un leu tânăr aruncându-se mugind asupra lui, atunci fără teamă, fără armă, cu puterea divină primită privind spre Dumnezeu, a omorât leul ca pe un ied. Partea frumoasă este că n-a spus nici tatălui său, nici mamei sale, nici altcuiva despre această faptă ieșită din comun.

Câți dintre noi, care avem victorii în viața de credință, nu le trâmbițăm în stânga și-n dreapta, cu aerul că-L lăudăm pe Domnul și puterea Sa minunată care a lucrat prin noi! În realitate scoatem în evidență eul nostru. De la Samson să învățăm aceasta: nimănui nici o vorbă despre minunile trăite!

Altă dată, pe când Samson se afla în peștera Etan, s-au prezentat la el rudele lui, cu gând să-l predea filistenilor pentru paguba făcută cu ocazia vulpilor care au dat foc holdelor și grădinilor de măslini. Și Samson ajunge în mâna filistenilor, care-l leagă. Privind spre Dumnezeu, Samson primește puterea să rupă legăturile și, singur între dușmani, apucă o falcă de măgar cu care omoară o mie de oameni. Groaza filistenilor ajunge atât de mare, încât douăzeci de ani nu s-au mai ridicat împotriva poporului Israel.

Dar cei douăzeci de ani trăiți sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu nu-l scutesc pe Samson de o cădere grosolană. În drum spre Gaza, Samson „a văzut acolo o femeie curvă și a intrat la ea" (Judecători 16.1). Ce n-au reușit filistenii la Lehi, nici leul răcnind puternic, a reușit șoapta lui Satan. Odată începute relațiile de acest fel, Cuvântul îl surprinde mutându-se de la o femeie stricată la alta: „Și a fost așa: după aceea a iubit în Valea Sorec o femeie al cărei nume era Dalila" (Jud. 16.4). Femeie fără inimă și fără dragoste firească pentru cel mai puternic om din Israel, Dalila îl trădează, destăinuind filistenilor secretul puterii sale: „Și Dalila a văzut că își deschisese toată inima... și a chemat un om și a pus să-i radă cele șapte şuvițe ale capului său, și ea a început să-l supună; și puterea lui se dusesse de la el. Și... nu știa că Domnul Se depărtase de la el. Și filistenii l-au apucat și i-au scos ochii; și l-au coborât la Gaza și l-au legat cu lanțuri de aramă; și el învârtea rășnița în casa închisorii" (Jud. 16.18-21).

Lubiților, să nu aruncăm cu piatra în Samson, potrivit înclinației noastre! S-ar putea ca piatra să ne lovească pe noi! Mai curând să învățăm de la Samson că Satan ne declară mereu război în timp ce ne aflăm pe calea Domnului Isus Hristos; de șase mii de ani îl studiază pe om și cunoaște toate părțile lui slabe și acolo îl lovește.

Am fost mântuiți prin jertfa Domnului Isus, avem iertarea păcatelor, dar purtăm în noi firea rea, firea păcătoasă, izvorul tuturor păcatelor noastre. Această rădăcină, când nu veghem, dă lăstari.

Unii, la vederea banilor, tremură și devin neliniștiți până nu îi au. Alții sunt indiferenți la bani, dar sunt violenți: se aprind când nu le convine un simplu cuvânt. Alții sunt înclinați spre băutură, cea care le produce necazuri când nu se așteaptă. Alții cad târați de pofta ochilor, de înclinația spre desfrâu. Și cum firea veche nu poate fi iertată, ea trebuie răstignită, osândită! Cum am primit iertarea de păcate prin credință, prin aceeași credință trebuie să acceptăm și moartea eu lui împreună cu Domnul Hristos pe crucea Golgotei. Neprocedând astfel, când ne vom aștepta mai puțin, vom avea necazuri.

Mult timp după întoarcerea noastră la Dumnezeu suntem o binecuvântare pentru cei din jurul nostru, cum a fost Samson douăzeci de ani, dar, lucru trist, Samson n-a vegheat asupra înclinației sale.

Scriptura le spune celor credincioși: „cel care gândește că stă în picioare să fie atent să nu cadă!" (1 Cor. 10.12). Vrajmașul nostru, ca bun strateg, ne cunoaște și știe să ne atace în locul nostru slab.

Răul cel mai mare nu este cusurul trupesc, ci caracteristica eului nostru, a firii pământești: „Iată, am fost născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea" (Psalmul 51.5). De asemeni în Noul Testament citim: „nu cu cele pierit oare ... ați fost răscumparați din felul vostru deșert de viețuire moștenit de la părinți" (1 Petru 1.18). Așa ne-am născut. Este rău că, deși suntem înștiințați de Cuvânt, neluând seama, neveghind și nerugându-ne, cădem pradă păcatului.

Unde îl găsim pe Samson? În închisoare, orb, râșnind ia moara filistenilor. În fața acestui orb suntem îndreptățiți să spunem: „O, cum ai căzut, luceafăr strălucitor de dimineață!" (Isaia 14.12). Cum a fost cu puțină ca, din închinat Domnului, din judecător al lui Israel, din puternic în fapte făcute sub călăuzirea Duhului Sfânt, să ajungă orb în temnița filistenilor?!

Dumnezeul Cel sfânt nu Se lasă batjocorit (Lit: „Dumnezeu nu este batjocorit" - Galateni 6.7) chiar când este vorba de păcatele celor credincioși. Dacă Samson și-a călcat jurământul, Dumnezeu rămâne credincios, pedepsind păcatul. Dar, în îndurarea Sa, nu-l ține pe cel

credincios în cuptor mai mult decât este nevoie. Samson ar fi putut evita suferințele dacă, ținând cont de Dumnezeu, ar fi vegheat și s-ar fi rugat zi și noapte. Dar, din neveghere, a ajuns în închisoare, cu părul tăiat, orb și râșnind la moara filistenilor. Acolo i-a revenit mintea. Dumnezeu l-a cercetat și el l-a regăsit pe Dumnezeu. Părul a început să-i crească. La o serbare în cinstea zeului Dagon, filistenii îl aduc pe Samson ca să-și bată joc de el. Samson se roagă lui Dumnezeu și, apucând „amândoi stâlpii din mijloc pe care stătea casa ... s-a rezemat de ei, de unul cu dreapta lui și de celălalt cu stânga lui. Și Samson a zis: «Sufletul meu să moară împreună cu filistenii!» Și s-a plecat cu putere și casa a căzut peste căpetenii și peste tot poporul care era în ea. Și morții pe care i-a ucis la moartea sa erau mai mulți decât aceia pe care îi ucisese în viața sa" (16.29, 30).

Rudele, oamenii din casa tatălui său, l-au înmormântat în mormântul tatălui său, între Țoreea și Eștaol. Așa se îmbină începutul capitolului 13 cu sfârșitul capitolului 16, în care Samson este onorat pentru că s-a ridicat din starea de cădere.

Ce învățăm de aici? Că Dumnezeu cel sfânt lasă să fie pedepsit păcatul făcut de copiii Săi și că, în îndurarea Sa, îl ridică pe cel care privește spre El. Am fost răscumpărați din groapa pieirii, din mocirlă, cu un preț mare, sângele Domnului Isus Hristos, și îi aparținem. Am fost ridicați în poziția de copii ai lui Dumnezeu. Prin credință Dumnezeu ne-a făcut preoți și împărați ai Lui. Și, pentru că suntem într-o poziție înaltă, să trăim folosindu-ne de Cuvântul Lui, îndrumați de Duhul Lui; să prețuim străngerile laolaltă; să veghem la căile proprii și să ne rugăm nu o dată pe zi, nu de două sau de trei ori pe zi, ci „neîncetat" (1 Tes. 5.17).

Să ne reamintim că vrăjmașul pândește să ne găsească dormind și nevegheind, ca să ne prindă prin ce n-am răstignit împreună cu Domnul Hristos. Să nu-l facem rușine lui Dumnezeu, Cel care ne iubește atât de mult. Strigătele de jale care se aud în corturile noastre, în locul strigătelor de bucurie, sunt dovada săgeților înfipite de vrăjmaș în inima noastră. Să se audă mai bine cântece de bucurie: „Strigătul de triumf și de salvare este în corturile celor drepti!" (Psalmul 118.15). Aceasta este chemarea noastră, pentru aceasta ne-a pregătit Dumnezeu, pentru aceasta ne-a lăsat la îndemână tot, ca să fim părtași ai firii Lui și să răspândim în lume mărturia despre El.

(19.11.1966)

clickbible.org